

[Bjørn Poulsen]

Men jeg må sige, at vi kommer til møder om dette spørgsmål med åben pande, som det så vidt jeg ved hedder, med åbent sind med hensyn til, hvilken model det skal være. Men jeg vil her pege på et af problemerne ved at lade selve valget afgøre, om man er værdig eller ej. Vi ved jo, at adskillige medlemmer af specielt byrådene faktisk sidder på – skal vi kalde det meget få personlige stemmer, og det vil sige, at man ikke engang kan tale om, at vælgerne har anerkendt deres værdighed, fordi de jo i mange tilfælde er kommet ind på f.eks. borgmesterens eller spidskandidatens mange personlige stemmer, eller fordi listerne har fået mange personlige stemmer. Nogle partier har partiliste – det har vi bl.a. i SF – og dér tror jeg roligt man kan sige, at vælgernes indflydelse ikke er så forfærdelig stor med hensyn til, om en afgørelse af værdighedskravet finder sted eller det ikke finder sted.

På den anden side så synes vi ikke, at det nuværende system duer, vilkårligheden er for stor. Vi synes heller ikke, at andre af forslagene gør det bedre. Selv om man eventuelt krævede, at der skulle ske automatisk indberetning af eventuelle straffe for nyvalgte kommunalbestyrelsesmedlemmer, gjorde det ikke systemet bedre.

Så derfor er vi nået frem til to modeller. Vi synes, at det bedste resultat af de forhandlinger må blive enten det forslag, ministeren har fremsat, eller det forslag, der er stillet fra Valglovsudvalget, nemlig det forslag, hvor man automatisk kendes uværdig, hvis man får 30 dages hæfte, når man sidder i byrådet, og hvis man stiller op til et byrådsvalg; når man har afsonet sin straf, så er det vælgerne, der afsiger dommen.

Det er de to modeller, som vi vil arbejde ud fra, og så må vi se, hvad vi kan enes om i Folketinget. Jeg mener dog, det er vigtigt, at vi får bredest muligt flertal om specielt spørgsmålet om valgbarhed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af § 1
forkastedes, idet 14 stemte for, 100 imod.

§§ 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes uden afstemning.

§§ 3-60, ændringsforslag nr. 3, § 61, således ændret, §§ 62-77, ændringsforslag nr. 4, § 78, således ændret, og §§ 79-110
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 54:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af udenlandske statsborgeres valgret og valgbarhed i forbindelse med kommunale valg.

Af Pia Kjærsgaard (FP) m.fl.
(Fremsat 26/1 89).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

For et års tid siden behandlede vi her i Tinget et beslutningsforslag fra Fremskridtspartiet, hvorefter valgret og valgbarhed ved kommunale valg skulle være forbeholdt danske statsborgere ligesom før 1978. Jeg gav dengang udtryk for, at den daværende regering ikke fandt grundlag for at genindføre et krav om dansk indfødsret. En betingelse herom ved kommunale valg ville fratage indvanderne den valgret og valgbarhed, som de har opnået.

Efter en beslutning truffet af Nordisk Ministerråd kom der i 1978 en lovændring, der gav nordiske statsborgere kommunal valgret og valgbarhed, og ved en lovændring i 1981 blev kommunal valgret og valgbarhed udvidet til at omfatte alle fremmede statsborgere, som har haft fast bopæl her i landet i 3 år forud for valg dagen.

Regeringen deler fuldt ud den opfattelse, som den tidligere regering gav udtryk for.

Fremskridtspartiet har nu modificeret sit forslag, således at valgret og valgbarhed ikke skal

[Indenrigsministeren]

fratages de nordiske statsborgere. Dette ændrer imidlertid ikke regeringens principielle holdning til forslaget.

Regeringen kan derfor ikke støtte Fremskridtspartiets beslutningsforslag.

Bakholt (S):

Jeg skal på Socialdemokratiets vegne afvise forslaget.

Flemming Jensen (KF):

Selvfølgelig står det enhver frit at fremsætte forslag her i salen og at gentage denne proces. Det står også enhver frit i store træk at nøjes med at henvise til, hvad der tidligere er sagt om stort set identiske forslag.

Jeg vil dog om bemærkningerne til beslutningsforslag nr. B 54 sige, at motiveringerne forekommer lidt besynderlige. Man vil ophæve den kommunale valgret for ikke-nordiske statsborgere, og i forbindelse hermed taler man om de millioner, vi forærer, som det siges, de fremmede i bistandshjælp, og så føjer man til, at derfor skal kun de nordiske statsborgere kunne stemme ved lokalvalg. Betyder det, at forslagsstillerne vil have valgretten knyttet til en eventuel modtagelse af hjælp?

Da den nuværende valgret blev gennemført, gik Det Konservative Folkeparti imod, men vi har ved de forslag, der siden er fremsat, fastholdt, at vi ikke vil ændre de rettigheder, der nu er indført. Det gælder stadig.

Jeg vil føje til, at vi ser gerne en vis gensidighed. Det gælder naturligvis specielt det, der ligger os meget nær, nemlig forholdet til Sydslesvigs danske statsborgere. Vi ved, at der arbejdes med noget sådant i Hamburg-området. Det blev for et år siden efterlyst for danske statsborgere i Sydslesvig fra denne talerstol. Vi ved, at Sydslesvigsk Vælgerforening arbejder med det. Der er uenighed internt i Forbundsrepublikken om denne sag. Jeg håber, at det, at den også nævnes fra denne talerstol, kan medvirke til at give danske statsborgere i Sydslesvig denne ret.

Bjørn Poulsen (SF):

Jeg skal på SF's vegne afvise forslaget.

Angående argumentationen skal jeg henvise til, hvad vi sagde for 1 år siden.

Mejdahl (V):

I 1981 blev det vedtaget, at udenlandske

statsborgere, som har haft fast bopæl i Danmark i 3 år, har valgret og er valgbare ved kommunale valg. Venstre havde dengang gerne set ens valgregler på dette område inden for EF og Norden, men det synspunkt var der på det tidspunkt ikke flertal for. Venstre stemte imod loven.

Det får os imidlertid ikke til at støtte Fremskridtspartiets forslag i dag. Vi vil ikke fratage udenlandske statsborgere den ret, de har fået, og dermed svække vore egne argumenter for, at danske statsborgere får en tilsvarende ret i de øvrige EF-lande. Jeg tænker specielt på danske statsborgere i Sydslesvig.

Venstre kan derfor ikke støtte Fremskridtspartiets beslutningsforslag.

Larsen-Leedet (RV):

Mit partis ordfører, fru Marianne Jelved, kan desværre ikke være til stede, og derfor skal jeg på Det Radikale Venstres vegne sige følgende:

I 1978 fik nordiske statsborgere tillagt valgret og valgbarhed, og i 1981 fik alle udenlandske statsborgere, der har haft fast bopæl i Danmark i de foregående 3 år, tillagt valgret og valgbarhed ved de kommunale valg.

Vi finder i Det Radikale Venstre, at det var rigtige beslutninger. Det er rigtigt at give udenlandske statsborgere, der bor her i landet i længere tid, dvs. længere end 3 år, mulighed for at tage aktiv del i lokalområdets demokratiske processer.

Det Radikale Venstre tager kraftigt afstand fra forslagsstillerens nedgørende holdninger og udtalelser, som fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, og vi afviser forslaget.

Lis Noer Holmberg (CD):

CD har tilsluttet sig regeringens lovforslag om ændring af kommunal valglov, og derfor kan vi ikke for nærværende tilslutte os Fremskridtspartiets forslag.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti afviser forslaget.

Det er rigtigt, som det er sagt fra De Konservatives og Venstres side, at man i Sydslesvig arbejder meget for, at danske dernede skal få stemmeret. Det er jo ikke sådan, at man kan sige: Fra det land må de, og fra det land må de ikke, for så er vi inde på diskriminering.

Pia Kjærsgaard (FP):

1989 er et valgår til kommunal- og amtsrådsvalg, og derfor har Fremskridtspartiet fundet det rigtigt at give partierne mulighed for endnu en gang at gennemdrøfte, om vi fortsat ønsker at fastholde, at udenlandske statsborgere skal have stemmeret ved disse valg.

Loven fra 1981 tog ikke højde for en efterfølgende tåbelig flygtningelov, som vendte op og ned på mange ting. Siden da har tusinde og atter tusinde fremmede søgt husly i Danmark, og som asylsøgere og med flygtningestatus ikke blot integrerer vi dem, nej, vi giver dem også medbestemmelse om vores fremtidige forhold.

Denne holdning ønsker vi i Fremskridtspartiet begrænset til de nordiske landes statsborgere, og vi havde håbet, at der i 1989 var en mere fornuftig holdning til forslaget, end der var, da vi sidst fremsatte det. Det er jo sådan, når man taler om ens regler, at vi også i de nordiske lande har ret til at stemme efter de regler, som gælder i Danmark, og derfor har vi taget de nordiske lande med i forslaget, hvilket vi ikke gjorde sidste gang.

Omkring 45.000 fra lande uden for Norden vil denne gang kunne afgive deres uvidende stemme, kun styret af en massiv socialdemokratisk kampagne i håb om at kapre nogle lette stemmer. Det har man tradition for hvert fjerde år, hvor Socialdemokraterne glæder sig over denne skøre ordening med at lade mennesker, der ikke engang kan vores sprog, stemme.

Mængden af fremmede vokser og vokser. Familiesammenføringer i tusindvis finder sted. Børnefødslerne antal er kraftigt stigende, så nye ikkedanskere ad åre kan påvirke det danske samfund efter brylluppet med en ny udenlandsk borger. Den endnu opvoksende generation af udenlandske statsborgere, der alle kan stemme, vil langsomt, men sikkert overtage mere og mere af vores kommunale styre.

Hvem ved, måske skal borgmesteren i Ishøj, socialdemokraten Per Madsen, udskiftes med en tyrkisk statsborger ved næste valg i efteråret. Ishøj fik jo et udenlandsk kommunalbestyrelsesmedlem for 4 år siden, så hvem vil afvise, at de får flere denne gang i stedet for danske statsborgere.

Det er en udbredt misforståelse, at der her ikke er tale om indvandrere. Der er også tale om indvandrere, men der er jo tilsvarende tale om en ret så pæn portion asylsøgere fra boomet i

1985 og 1986. Jeg synes, det er en komplet for drejning af tingene, når der i loven, som tilføjet er, udelukkende omtales indvandrere, og jeg kunne egentlig godt tænke mig indenrigsministerens svar på, hvorfor der står indvandrere i loven, som der gør. Jeg synes, der skal være en klar forskel på de to definitioner, og der står altså indvandrere i loven fra 1981.

I øvrigt må jeg konstatere, at lige fra indenrigsministeren, hvis principielle holdning var, at han var imod, til Det Radikale Venstre, der tog kraftigt afstand, gælder nøjagtig det samme: at selv om man måske nok inderst inde synes, det er en mærkværdig lov, som Folketinget har vedtaget – det må jeg da i hvert fald gå ud fra at både Venstre og De Konservative har ment – så ønsker man altså ikke at ændre loven nu, hvor der stilles forslag om det. Jeg forstår ikke, at når man ikke selv har været med til at vedtage en lov og nogen forsøger at få den ændret, at man så ikke vil være med til det.

Den snak om de sydslesvigske borgere synes jeg simpelt hen er malplaceret ved dette forslag. Jeg mener, det er en afledningsmanøvre, fordi man overhovedet ikke ønsker at diskutere. Jeg kan se, at der bliver nikked nede fra den konservative ordfører, så jeg må altså tro på, at jeg har ret i min påstand. Jeg synes, det er en afledningsmanøvre, fordi man ikke ønsker at gå ind i substansen af dette forslag.

Vi har noteret os i Fremskridtspartiet, at vi desværre står alene med den holdning i Folketinget. Vi ved, at vælgerne ude omkring i landet har en anden opfattelse. Jeg fatter ikke, at man kan have en lov i Danmark, hvor man blot behøver at bo her i 3 år, så får man stemmeret, uanset hvor man kommer fra. Jeg synes, det er den mest mærkværdige lov blandt mange mærkværdige love, som Folketinget har vedtaget, men som man åbenbart ønsker at bibeholde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kommunaludvalget. Hvis in-

[Første næstformand]

gen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 41:

Forslag til folketingsbeslutning om afvikling af grundskatterne.

Af Bollmann (CD) m.fl.
(Fremsat 10/1 89).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Indenrigsministeren (Thor Pedersen):**

Centrum-Demokraternes forslag går ud på, at der skal fremsættes lovforslag om en generel afvikling af ejendomsskatterne inden for en periode på 8 år. For ejendomme, hvis ejere er fyldt 67 år, skal grundskatterne bortfalde allerede fra 1. januar 1989, og ligeledes skal grundskatterne på landbrugets produktionsjord samt erhvervsjendommers dækningsafgift bortfalde med det samme.

Folketinget vedtog i maj 1986, at kommunerne kan beslutte, om de vil udskrive grundskyld med en promille, der er højere end 6. 170 kommuner udskriver i 1989 grundskyld med en promille, der ligger over 6. I disse 170 kommuner kan kommunalbestyrelserne selv i dag udmærket nedsætte grundskatterne.

Skattetrykket er for højt i Danmark, og som det formentlig er alle bekendt, er der for tiden overvejelser i regeringen om, hvordan den fremtidige skattestruktur i Danmark skal være. Overvejelserne og de analyser, som regeringen har sat i gang i forbindelse hermed, foregår på baggrund af, at udviklingen i det indre marked i EF nødvendiggør betydelige tilpasninger i den måde, vi har indrettet vore skatter på. Tilpasningen til det indre marked betyder, at overvejelserne om den samlede skattestruktur må gennemføres med særlig hensyntagen til mulighederne for at forbedre konkurrenceevnen i dansk erhvervsliv.

Ejendomsskatterne udgør en omkostning såvel på folks boliger som for erhvervslivet, især naturligvis for landbrugs- og gartnerierhverve-

ne. Hensynet til de offentlige indtægter samt hensynet til befolkningens boligudgifter og erhvervenes konkurrenceevne vil indgå i regeringens overvejelser om det fremtidige skattesystem. Det er regeringens ønske at lade en vurdering af grundskatterne indgå i disse overvejelser.

Erling Christensen (S):

Jeg kunne fristes til at gøre ministerens ord til mine, men da jeg har forberedt mig en lille smule, synes jeg alligevel, jeg vil kommentere CD's beslutningsforslag.

Jeg vil gøre det ud fra en oplevelse i sidste uge, hvor jeg havde lejlighed til at se fjernsyn. Fra Danmarks Radio viste man, hvorledes selskabsskatteligningen foregår i Danmark: uretfærdigt, uens, tilfældigt, sølvgråt, som det blev sagt. TV 2 viste en film fra Cuba. Det er ikke, fordi jeg går ind for landets politiske system, men den slående forskel mellem moralen i Danmark og på Cuba trådte desværre alt for tydeligt frem.

Hvis moralen i Danmark i dag var ligefrem proportional med den dygtighed og intelligens, nogle partier herinde tillægger de mennesker, der rejser til udlandet med den formue, de har tjent i deres fædreland, så ville vi også have et godt samfund. Så ville vi også have en god moral i Danmark.

Når vi ser på det forslag, som CD har lagt på Folketingets bord til behandling i dag, så er det jo fyldt med rene, fine, gode, positive ord – på overfladen. Men det er et overfladisk forslag, hvis vi går i substansen. Det er udtryk for uretfærdighed mod vores ungdom og derfor udtryk for dårlig moral.

Jeg gjorde mig også den ulejlighed at kigge på ejendomsvurderingerne for 1986 og 1987; det var de nyeste tal, jeg kunne finde i de statistiske oplysninger, der var tilgængelige for mig derhjemme. Selv om antallet af ejendomme i Danmark faldt med ca. 30.000 fra 1986 til 1987, steg den kontante ejendomsværdi samme år – altså på ét år – med 314 mia. kr. Det er nogenlunde det beløb, der svarer til vores udlandsgæld. Jeg måtte godt nok have hjælp fra min kone, for jeg syntes, det var ret mange nuller, der var bagefter tallet. 314 mia. kr.! Grundværdierne steg samme år med 101 mia. kr. Grundværdierne for landbrugsejendomme steg samme år med 3,9 mia. kr. Stigningen i ejendoms-